

Epäonnistunut prinssi

Oli kerran maa, jonka kuningatar oli lopen kyllästynyt prinsipuolisoonsa. Prinssi oli selvästi ikääntynyt. Joka ilta jo teen jälkeen hän vetäytyi omaan makuuhuoneeseensa ja pianpa sieltä kuului äänekäs kuorsaus. Jos kuningatar yritti ehdotella jotain puhdepuuhaa, prinssi valitteli milloin migreeniä, milloin väsymystä.

Lopulta kuningatar kyllästyi. Hän komensi hovihaltiattarensa paikalle ja pyysi tätä järjestämään asian:

—Minä haluan nuoremman prinssin. Sinähän ne temput osaat. Töihin siitä.

—Hyvä on, jos Teidän Majesteettinne niin haluaa, vastasi hovihaltiatar. —Meillä löytyy juuri nyt erittäin hyvässä tarjoussammakossa, josta suutelemalla saa käyttökelpoista prinssiä. Mutta kuluttajasuojalain nimissä minun täytyy varoittaa Teidän Majesteettianne: muuttuakseen priimaprinssiksi rupikonna vaatii erityisen kiihkeän ja vetreän suutelon keskelle ällöttävää naamaansa. Jos pusu ei heti lähde putkeen, ettekä ole tyytyväinen tulokseen, voitte napsauttaa sormianne ja ottaa uusiksi, mutta vain kolme kertaa. Jos vielä sitenkin tulee sekunda, peli on menetetty. Sitä ei takuu koske eikä edes kotivakuutus korvaa. Ei sillä, että minä mitenkään epäilisin...

—Suu poikki, kivahti kuningatar närkästyneenä. —Tuollaisia vihjailuja minä en siedä. Tuokaa se konna tänne ja heti, mutta salaa, ettei prinssi huomaa.

Tuumasta toimeen. Sammakko kiikutettiin vaivihkaa pienessä pajukorissa liinan alla kuningattaren makuuhuoneeseen. Ilalla prinssipuoliso tavalliseen tapaan vetäytyi aikaisin nukkumaan. Kuningatar pysytteli varmuuden vuoksi hiljaa vielä pitkään senkin jälkeen, kun kumiseva kuorsaus oli täyttänyt linnan holvit. Hänen täytyi kerätä rohkeuttakin edessä olevaa koettelemusta varten. Vasta aamuyöllä, vakuutettuaan itselleen, että olisi se vaivan arvoista, hän rohkeni kohottaa liinaa pajukorin päältä.

Siellä se oli, limainen, vihertävä rupikonna. Katsoa killitti pienillä kylmillä silmillään suoraan Hänen Majesteettinsa jaloihin kasvoihin ja sanoi "kuaak".

Mutta kuningatar oli valmistautunut tähän. Uljaasti hän ummisti silmänsä, kumartui pajukoriotuksen puoleen, tunsi viileän niljakkaan posken huulillaan, moiskautti ja kavahti väpsähtäen taaksepäin.

Ja poks! Siinä silmänräpäyksessä sammakko muuttui. Mutta ei prinssiksi, ei ihmiseksi ollenkaan, vaan vanhaksi notkoselkäksi ratsuhevoseksi, ruunaksi kaiken lisäksi.

—Kääk, huudahti kuningatar majesteetillisesti. —Ei tainnut onnistua. Noita minulla on tarpeeksi ennestäänkin, enkä minä nyt ole ratsastamaan lähdössä, hän ajatteli ja napsautti sormiaan.

Ruuna muuttui heti takaisin

sammakoksi, kuten luvattu oli, ja kuningattaren täytyi kestää koettelemuksensa toiseen kertaan. Nyt se meni jo paremmalla rutiinilla, pusukin kohdistui keskemmälle ja siinä oli enemmän imua.

Mutta poks! Tuloksena oli tosin tällä kerralla ihminen, sotilaspukuinen uros oikein, mutta tarkemmin silmäiltyään kuningatar tunnisti sen kenraali Galtieriksi, Argentiinan entiseksi presidentiksi, joka heilautti kättään ja tervehti iloisesti: "Malvinas!"

—Falklandia vaan itsellenne, kuningatar sopersi hädissään, kun ei osannut argentiinaa. Hän napsautti kiireesti sormiaan, jolloin Galtierista tuli jälleen sammakko.

—Nyt sen täytyy onnistua, ajatteli kuningatar ja keskittyi kolmanteen yritykseensä tarkoin. Tällä kerralla hän oikein kietoi kätensä sammakon ympärille, veti sitä puoleensa ja suuteli niin pitkään ja hartaasti kuin vain osasi, suoraan keskelle suuta.

Ja poks jälleen! Rupikonna muuttui ihmiseksi. Muttei vielä nytkään uljaaksi prinssiksi, vaikka isänmaan kansalaiseksi sentään, työttömäksi pummiksi, joka istahti kuningattaren jalkopäähän ja kysäisi muina miehinä:

—Löytyskö rouvalta röökiä?

Kuningatar yritti napsutella sormiaan ja varpaitaan, mutta pummi oli ja pysyi, ei muuttunut enää miksikään. Lopulta kuningatar pillahti itkuun, itki aikansa ja suuttui sitten. Hän huusi turvallisuusmiehet paikalle ja käski poistaa epäonnistuneen prinssin. Sitten hän haetutti hovihaltiattaren ja haukkui tämän pataluhaksi.

—Ei pidä hermostua, yritti pataluha lepytellä. —Minkäs minä sille voin, ettei irtoa tarpeeksi tunnetta. Vaan tässä olisi uutta tarjousta, pakettimatkaa Oulun maatalousnäyttelyyn, siellä ne hoitaa nämä hommat tietokoneella. Että jospa Teidän Majesteettinne tällöistä yrittäisi...

Mutta sen pitemmälle hovihaltiatar ei ennättänyt. Kuningatar raivostui, pomppasi kattoon ja sieltä palattuaan heittäi kelvottoman hovihaltiattaren syvimpään vankityrmään. Ja siellä tuo noita-akka mätänee vielä tänäkin päivänä.